

## U SPOMEN

### Dr. sc. Stanko Antić (2. 10. 1929. – 14. 11. 2015.)

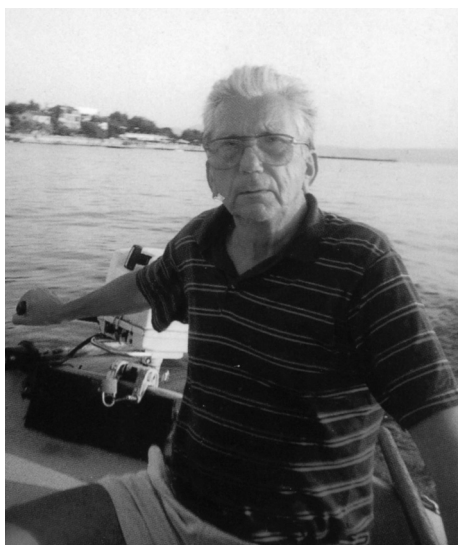
Marija Gračaković, prof.  
Šetalište Vladimira Nazora, HR-51260 Crikvenica

Ako je istina da čovjek u zadnjim trenucima, u bljesku, još jednom proživi svoj život, morao se naš barba Stanko Antić u tom bljesku sjetiti selačke Place, mora, svoje barčice i kako njome „burdiža po moru”, kuće svoje prababe Stanke „va Baliji” u kojoj je rođen, svoje majke Ure koja u miru počiva „na Mirogoju va Zagrebe”, supruge Nade, kćeri Bojane i Tatjane, unuka Tvrtka i Domagoja, unučice Tene...

Možda je i s nevjericom prošaptao: „Ja odlazim. Zar već? Zar da sav pređem u sjećanja?” Da, odlazak je bio neumitan.

A tako je volio svoje Selce gdje mu je bilo „najlipše od sega na svite”, svoju kolijevku u kojoj je do zadnjeg atoma snage stvarao, podsjećao na ono što bi se još moglo uraditi na čuvanju naslijeđa, jezika predaka, graditeljske baštine Vinodola. Naročito je inzistirao na potrebi da se mlade potiče na čakavsko stvaralaštvo.

Bio je prosvjetni radnik koji je prošao trnovit put od seoskog učitelja do sveučilišnog profesora i znanstvenog istraživača.



U Rijeci je 1952. godine završio učiteljsku školu, a svoj rad u prosvjetnoj struci započeo je kao učitelj u Istri. U Puli je bio ravnatelj škole i prosvjetni inspektor.

Od 1970. godine živio je u Zagrebu i radio u Zavodu za školstvo Ministarstva prosvjete Republike Hrvatske. Na samom početku informatizacije obrazovanja u Hrvatskoj (od 1980.) bio je prvi voditelj Informacijskog centra obrazovanja Hrvatske, a zatim je deset godina radio na međunarodnim istraživanjima.

Nakon odlaska u mirovinu 1991. godine, veći dio godine provodio je, sa suprugom Nadom, u Selcu. Vraćao se Selcu kao ishodištu u kojem se najbolje čute veze s ljudima i tradicijom iz koje je ponikao i koju nikada nije zanijkao. Tu je s velikom ljubavlju i strašću počeo istraživati kulturno-povijesnu baštinu Vinodola. Kao rezultat te ljubavi i predanoga rada nastale su njegove knjige: „Selce od rimske lučice do modernoga naselja” (1993.), „Župa svetog Petra i Pavla Bribir” (2008.), „Selce – Papićeva luč” (2011.) U pripremi za tisk ostala je opsežna knjiga „Graditeljska baština Vinodola”.

Nakon stanke od gotovo deset godina on je, s grupom entuzijasta, pokrenuo ponovo izdavanje „Vinodolskog zbornika” kojemu je deset godina (2002. – 2012.) bio glavni urednik. U tom radu nije posustajao, već je pokazivao snažnu volju, energiju i entuzijizam. Zalagao se za njegovu moderniju koncepciju, kako u pogledu tematike tako i načina obrade, tj. prenošenja tekstova u elektroničke medije. Poticao je na suradnju najkompetentnije ljude za pojedine teme i područja. Uredio je sedam brojeva.

Nagrada za životno djelo Grada Crikvenice koja mu je dodijeljena 2011. godine „za iznimna dostignuća i značajan doprinos u razvitku društvenog života, čuvanju kulturne baštine te ugledu Grada Crikvenice” iskaz je poštovanja njegovom dugogodišnjem požrtvovnom radu, traganju za profinjenim izrazom u iščitavanju stranica povijesti života koje neupitno obilježavaju kulturnu i životnu povijest vinodolskog kraja, govori da je lokalna zajednica i zavičajna sredina znala cijeniti njegov rad. Time ova nagrada dobiva veće, toplije i ljudskije značenje.

Dr. sc. Stanko Antić Peverin je bio dobar čovjek. Sjećat ćemo ga se po blagosti, dobroti, velikoj radišnosti i ljubavi za svoj zavičaj. Pamtit ćemo ga po gorljivom žaru znanstvenika i po mnogočemu lijepom.

Rastužio nas je njegov odlazak. Hvala mu na svemu.